

retninger, der vare tiltænkte Fattigdirecteuren, bestyre af een eller vel ogsaa to Raadmænd; thi Raadmændene skulle altid kun ansættes i saadanne Forretninger, hvori de selvstændigt og paa eget Ansvar og Tilsvaer optræde som handlende.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke have nogen Betænkelighed ved at slutte mig til de Forslag, som her ere gjorte af Udvalget. Jeg skal kun tillade mig en Hensynstilling med Hensyn til Redactionen; det er nemlig foreslaaet ved § 7, at der skulde tilføies et tredje Affnit, i hvis Slutning det da skulde hedde: „I alle andre Tilfælde forholdes med Udfærdigelsen efter § 8.“ Naar man nu nøiagtigt vil sammenholde hermed, hvorledes § 8 er afstattet, hvori det nemlig hedder: „Forøvrigt bestyrer hver Borgemeister selvstændigt og paa sit eget Ansvar alle til hans Afdeling henlagte Sager og udfærdiger de af ham tagne Beslutninger under sin Haand,“ saa er Meningens vel naturligtvis aldeles utvetydig, men jeg troer dog ikke, at det vil passe ganske i Formen, naar Affattelsen bliver den, at der forholdes med Udfærdigelsen efter § 8.“ Det bør vistnok hellere siges ligefrem, som man mener, nemlig hvorledes Udfærdigelsen skal finde Sted.

Ordføreren: Jeg troer ogsaa, at det vil være rigtigere at vælge en anden Redaction, naar blot den Tanke fastholdes, at Departementsinddelingen skal være lyslevende selv under den collegiale Forhandling.

Besværlig: Naar jeg tager Ordet uden at have filltet noget Ændringsforslag, er Grunden den, at jeg ikke har troet, at jeg ved at stille et Ændringsforslag kunde løse den Opgave at vinde baade Minoriteten og Majoriteten for min Anskuelse, og denne Bemærkning maa tjene som Svar til den ærede Ordfører, dersom han finder, at det ikke er tilstrækkeligt at tage et Forbehold ved en Lov, men at det enkelte Medlem tillige bør fremsætte sin Mening under Form af et Ændringsforslag. Jeg kan ikke med Hensyn til disse Paragrapher skjønne, hvori Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden skulde være tilstede for, at Borger-

repræsentanterne skulle have Valget af Communiens Embedsmand, men Valget af Borgemeister og Raadmænd approberes af H. S. Majestæt. Jeg kan ikke finde, at disse Valg ders ved ville blive hensigtsmæssigere; med Hensyn til de Vedkommendes Dygtighed troer jeg ikke, at det har nogen Indflydelse, og jeg troer ibet hele ikke, at man derved skulde erholde bedre Candidater. Jeg kan vel tænke mig, at denne Myndighed til at approbere et Valg kunde føre til, at et Ministerium kunde forlange ved at forkaste Valget, at den politiske Anskuelse, som Ministeriet hylder, ogsaa skulde udtale sig gjennem Valget; men jeg skjønner ikke, at det kan tilkomme et Ministerium, hvad enten det er liberalt eller reactionairt, at forlange, at Kommunen skal bestyre sine Anliggender enten i en liberal eller i en reactionair Retning; jeg skjønner derfor ikke, at det er hensigtsmæssigt, at Valgene skulle confirmeres af H. S. Majestæt.

Ordføreren: Jeg skal i denne Anledning kun gjøre opmærksom paa, at efter det Begreb, som ligger til Grund i dette Lovudkast og i det Hele i vor Lovgivning, er der henlagt til Communalbestyrelsen mange Ting, som man paa ingen Maade kan erkjende for at være reent communale, og med Hensyn til hvis Bestyrelse Staten altsaa er berettiget til at have en Stemme. Jeg tør naturligtvis ikke sige, at det Tilfælde, som den sidste ærede Taler har paaapeget, skulde ligge udenfor det Muliges Grændser — man har havt Exempler paa noget Lignende andetsteds — men jeg skal dog bemærke, at Borgermesters og Raadmandsposterne saa lidet ere politiske Poster, at det maatte betragtes som et grovt Misbrug af denne Stadfæstelsesret, hvis den gjordes gjældende for at paaatvinge Kommunen en vis politisk Retning, som laae udenfor de communale Opgavers Løsning.

Besværlig: Naar det er blevet ytret, at det skulde være et grovt Misbrug at benytte en Ret, som er givet, da troer jeg ikke, at det er en Sætning, der med Føie kan opstilles. Jeg troer, at vi hos os ere vant til, at naar en Rettighed er givet ved Lov, da benyttes den, ja, jeg troer, at vi have seet Exempler